

prima instanță: V . Ciumac  
instanța de apel: N. Traciuc, G. Dașchevici, Iu. Cotruță

dosarul nr. 3ra- 1356/16

## ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a întreprinderii de stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 13 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 03 septembrie 2015, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 24 aprilie 2015, la stația Strășeni, filială a ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost inițiat controlul fiscal prin metoda operativă, în urma căruia de către IFS pe r-nul Strășeni a fost întocmit actul de control nr. 1-713364 din 24 aprilie 2015, în care în rubrica concluzii a fost indicat că, stația Strășeni, filială a ÎS „Calea Ferată din Moldova” dispune de mașină de casă și control de model BTIMO, înregistrată la IFS pe r-nul Strășeni și au fost constatate încălcări ale prevederilor art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal, fiind depistate excedente de mijloace bănești în sumă de 6 674,5 lei (sumă încasată pentru vânzarea a 5 bilete de călătorie pe ruta Chișinău-Moscova).

Consideră actul de control enunțat ilegal, deoarece biletele de călătorie, eliberate pe ruta Chișinău-Moscova, inclusiv cele indicate în actul de control, sînt documente justificative tipizate, iar conținutul, forma și structura biletului de transport călători pe rutele internaționale este coordonat cu administrațiile feroviare ale țărilor de parcurs a trenurilor.

Susține că, încălcările stabilite prin decizia nr.11 din 10 iunie 2015, pentru neutilizarea mașinii de casă și control cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în sumă de 5000 lei, sunt eronate.

La data de 26 mai 2015, a expeditat în adresa Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cererea prealabilă nr.H-4/1502, prin care a solicitat anularea deciziei nr.11 din 10 iunie 2015, iar prin decizia nr.143 din 27 iulie 2015, recepționată la 05 august 2015, a primit refuz.

Solicită reclamantul anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.111 din 10 iunie 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, inspectorii Direcției Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe r-nul Strășeni, potrivit atribuțiilor și împuternicirilor conferite de legislația fiscală precum și în baza deciziei privind inițierea controlului nr.81 din 24 aprilie 2015, au efectuat controlul operativ la subdiviziunea Stația Strășeni ce aparține ÎS „Calea Ferată din Moldova” în mod legal și fără depășirea cărorva atribuții.

Totodată, prima instanță, respingând pretențiile reclamantului a concluzionat că, eliberarea biletelor de călătorie nu constituie confirmare a utilizării mașinii de casă și control și nu eliberează ÎS „Calea Ferată din Moldova” de obligația de a folosi mașina de casă și control.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, nu a verificat raporturile juridice stabilite, dar a afirmat sau a infirmat unele fapte neprobate, fără a da apreciere tuturor probelor pertinente din dosar, ceea ce a dus la emiterea unei decizii ce se bazează pe presupuneri.

Prin referința depusă la data de 06 septembrie 2016, inspectoratul Fiscal Principal de stat, a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe ca fiind legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, fapt ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ÎS „Calea Ferată din Moldova” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic